

ΔΑΧΤΥΛΙΔΙΑ ΠΟΥ ΦΕΡΝΟΥΝ ΤΥΧΗ

Το δαχτυλίδι του Καίηρ. Πώς τό πήγε ένας βάτραχος στον Έκλεκτορα του Βρανδεμβούργου. Το μωραίο δαχτυλίδι των Ναπολεόντων. Πώς πέθανε ο γιος του Ναπολεόντος Γ'. Το δαχτυλίδι του Έδουάρδου του Έξοχολογητή. Πώς τό εϋλε- γησε ο "Άγιος Ίωάννης, κτλ.

Έχουμε γράψει άλλοτε γενικώς για την ιστορία του δαχτυ- λιδιού. Σήμερα θα σάς διηγηθούμε την ιστορία μερικών περι- ρημων δαχτυλιδιών, γούρικων και γρουσουζίκων, που άφηκαν σέ ιστορικά πρόσωπα.

Ο τώος αυτοκράτορας της Γερμανίας Γουλιέλμος Β' έχει ένα δαχτυλίδι που τό φορεί μέρα και νύχτα, γιατί τό θεωρεί ως φυλαχτό του. Για τό δαχτυλίδι αυτό υπάρχει ένας αλ- λόκοτος θρύλος. Λέγεται, δηλαδή, πως κά- ποια θραεΐδα ήπικε στον κοιτώνα του Έκλεκτορα του Βρανδεμβούργου Ίωάν- νου ένας βάτραχος, ο οποίος άφισε άπάν- να στο κρεβάτι του ήμερόσις μία πέτρα, μία μικρή κούη πετρούλα! Ο Ίωάννης, ο οποίος δέν κοιμότανε την ώρα εκείνη και είδε τον βάτραχο, πήρε την πέτρα και την φύλαξε στο θησαυροφυ- λάκειό του, μέ την βεβαιότητα ότι θα έ- φερνε τύχη στον οικο των Χοεϊτζόλλερν. Άργότερα ο πατέρας του Μεγάλου Φρει- δερικού έδωσε την περιφημη αυτό πέτρα σ' ένα δαχτυλίδι, τό οποίο από τότε σπολιζεί τό χέρι του εκάστοτε άρχηγού της αυτο- κρατορικής οικογενείας.

Ο Μέγας Ναπολέων, άν και πίστευε ότι ή τύχη του άναρθότου δέν αλλάζει ποτέ, δ- τι τό γραφτό του δέν είναι δυνατόν από τί- ποτε να έπηρεασθή, ώστόσο φορούσε δύο δαχτυλιδία για τά όποια έπίστευε ότι εί- χαν μυστηριώδεις δυνάμεις.

Μέ τό πέρασμα του χρόνου, τά δυο α- τά δαχτυλιδία έφτασαν στά χέρια του Να- πολέοντος του Γ', ο οποίος τά φορούσε διαρκώς ως την ήμέρα του θανάτου του. Τότε, οι αλίκου συμβούλεψανε τον διάδοχο του Ναπολεόντος του Γ' να βγάλη τά δα- χτυλιδία από τό χέρι του νεκρού τό πα- τέρα του, αλλά αυτός, άγνωστο για ποιά λόγια, δέν τό δέχτηκε.

Τότε ένας από τους αλίκους είπε στον διάδοχο του αυτοκρατορικού θρόνου της Γαλλίας:

—Πρίγκηψ, άν δέν πάρете τά δαχτυλιδία αυτά που φέρνουν καλή τύχη στό θρόνο, φοβάμαι πολύ πως σύντομα θα σάς συμ- βή κάτι τό ανεπαίσθητο.

Ο διάδοχος όμως δέν έδωσε καμιά προσοχή στά λόγια του αλίκου κι' έτσι τά δυο δαχτυλιδία θαφήκανε μαζί μέ τον νε- κρό του Ναπολεόντος του Γ'.

Η προφητεία του αλίκου δέν άργησε πολύ να πραγματο- ποιηθή. Λίγα χρόνια μετά τον θάνατο του Ναπολεόντος του Γ', ο γιος του σκοτώθηκε στην Νότιο Άφρική, πολεμώντας κατά των Ζουλού.

Έξαιρετικώς ρωματική είτε ή ιστορία του περιφημου δαχτυ- λιδιού της σ τ έ ψ ε ω σ των "Άγγλων βασιλέων.

Κατά την παράδοση, τό δαχτυλίδι αυτό ήταν ένα κοινό δαχτυ- λίδι, που τό φορούσε ο Έδουάρδος ο Έξοχολογητής, ο ό- ποιος τό χάρισε μία μέρα σ' έναν φτωχό, που έκανε έρανο για τά πάη στά Ίεροσόλυμα προσκυνητής.

Όταν ο φτωχός προσκυνητής έφτασε στους Άγίους Τόπους, ο Άγιος Ίωάννης είδε τό δαχτυλίδι κι' άφοο ρώτησε τον προ- σκυνητή που τό θρήκε, του τό εϋλόγησε και του συνέστησε να τό επιστρέψη στον Έδουάρ- δο.

Ο φτωχός προσκυνητής έξετέ- λεσε την έπιτολή του Άγίου Ίω- άννου, κι' έτσι τό άγιασμένο αϋ- τό δαχτυλίδι φυλάγεται από τό- τε στην λειψανοθήκη του Έξοχο- λογητή στο Ουέστμινστερ. Ά- πό κεί δέν τό βγάζουν παρά μω- νάκα κάθε φορά που πρόκειται να στεφθή ο νέος βασιλεύς της Άγγλιας.

θυσία, έκοψα από ένα κάμπο στρωμένο μέ μαργαρίτες και άνε- θηκα στην κορυφή ενός βουνού, από τό όποιο θά μπορούσα να έλέπω, χωρίς να φαίναμαι, τι γι' όστενε κατά τό ποταμάκι ό- που υπαίρει ανήθως ο Φεγγαροπρόσωπος.

Κρόθηκα πίσω από ένα δέντρο και περιμένα, μέ δυνατό χτυ- ποκάρδι. Ο Κλαθερχάουζ δέν άργησε να φανή, εϋθμος πάν- τως και γελαστός. Ο Μπελλόνε τον άκολουθούσε χοροπηδών- τας και γαυγίζοντας χαρούμενος. "Όταν ο Φεγγαροπρόσωπος έφτασε κάτω σχεδόν από την βουνοκορφή στην όποια ήμουν κρυμμένος, πέταξε χάμο τό σακιδίό του και τά δίχτυα του κ' έβγαλε από την τσέπη του κάτι που έμοιαζε από μακριά σαν λουκανικό. Κόντευε να ξεφοδισά από τό χέρι μου! Τό λου- κανικό εκείνο ήταν δυναμίτις!... Ο Κλαθερχάουζ φέρεσε, πράγ- ματι, μέ δυναμίτιδα. Τη λεπτομέρεια αυτήν μονάχα έγω την ή- ξερα—και αυτή μου έδωσε την έμπνευση ν' άνοηξω τον Μπελ- λόνε, να τον μάθω να τρέχη και να άρπάξη ό,τι πετούσε ο κύ- ριος του και να τον χερσιω στον Φεγγαροπρόσωπο!...

Σέ λίγο, θα μάθετε γιατί τά έκανα όλ' αυτά... Ο Κλαθερχάουζ, λοιπόν, έφριξε μία κατά γύρω του και ά- ρου βεβαιώθηκε πως δέν τον έβλεπε κανείς, άναψε την θρυσά- λιδα της δυναμίτιδος και την πέταξε στο ποτάμι.

Μά ο Μπελλόνε, γρήγορος σαν άστρατη, πήδησε κι' αυτός στο ποτάμι!...

Λίγο έλειψε να ούρλιάσω από τό χαρά μου! Ο Κλαθερχάουζ φώναζε τον Μπελλόνε. Έκείνος όμως δέν άκουγε τίποτα! Του κάκω ο κύριός του άρχισε να τό πετάει πέτρες... Τό σκυλί εξακολουθούσε να κολυμπά, να πλυσάη η ό- λονια της δυναμίτιδας που έπλεε πάνω στην άτάραχη επιφάνεια του ποταμιού! Ο Μπελλόνε ήξερε καλά τό μάθημά του!... Νό- μισε πως ο καινοεργισος κύριός του πέταξε στο νερό εκείνο τό ζυλο για να παίξουνε, για να τό πιάση και να τό φέρη πίσω!...

Και όταν ο Μπελλόνε άρπάξε στά δόντια του την δυναμίτιδα, της όποιας ή θρυσάλις εξακολουθούσε να καίη, έκανε μεταβολή και άρχισε να κο- λυμπάη προς την άκροποταμιά!...

Τότε μονάχα ο Φεγγαροπρόσωπος κατά- λαξε τί κίνδυνος τον άπειλούσε! Και τό β- θάλε στά πόδια! Μά ο Μπελλόνε ήγικε έ- ξω και έτρεξε πίσω από τον κύριο του κρατώντας, κευαρωτός και περιήφανος, την δυναμίτιδα στο στήμα του... Στό μέρος εκείνο αχηματιζότανε ένα εί-δος αμφίβιου, πεπτηγνισμένου από βροχόνος άρνεκά ψηλάς... Ο Κλαθερχάουζ έτρεξε άπο πίο γνήγορα μπορούσε, με τό σκυλί ήταν καλύτερος δρεματίας από αυτόν. Και σέ μία στιγμή, έφτασε τον κύριο του!...

Ο Φεγγαροπρόσωπος δέν γελασώς πιά- τά μάτια του είχαν πεταχθή έξω από τίς κογες τους! Τό κατακόκκινο πρόσωπό του είχε γίνει ώχρό σαν του νεκρού... Ποτέ δέν αναπαύομαι, ήτι ο Κλαθερχάουζ θά μω- σούσε να έγκράξη τόσο παραστατικά τά ψυχικά συναισθήματα ενός ανθρώπου άλ- λόφρονος ήπ' τό φόβο! Τό σχέδιό μου είχε επιτύχει πέρα για πέρα! Τη στιγμή που ο Μπελλόνε έφτασε μπρος στά πόδια του Τζών, μία λάμψη βγήκε από την δυναμίτιδα μαζί μ' ένα μικρό σύννεφο καπνού και άκούστηκε μία τρομαχτική έκρηξις. "Υστερ' από λίγο, στην τοποθεσία όπου στεκόνοσαν ο άν- θρωπος και τό σκυλί, υπήρχε μονάχα ένας θαβός λάκκος, ά- νοιγμένος στο έδαφος!... Ο Τζών Κλαθερχάουζ διεμελίθη οικτρώς, ενώ ήλιευε διά δυναμίτιδος... Σ' αυτό τό συμπέρασμα κατέληξε ο δικαστής, που έκανε ανακρίσεις για τον θάνατο του Τζών. ...Να γιατί είμαι περήφανος για τον τρόπο μέ τον όποιο έ- ξεάφνια τον Τζών Κλαθερχάουζ από τον κόσμο... Μπορώ, μάάλιστα, να πώ, ότι ετην περίπτωση αυτή φάνηκα καλλιτέχνης άπαραμίλλος. Καεις άλλος δέν θά μπορούσε να συλλάξη ένα τέτοιο σχέδιο και να τό πραγματοποιήση μέ τόσο μαεστρία, χωρίς να μπορή κανείς να τον ύποπτευθ!... Ο Φεγγαροπρόσωπος δέν ήχ' ή πεία! Δέν μέ θασανίσει πειρά τό άντιπαθητικό γέλιο του! Άπό τη μέρα που τον έξεκαν, εξα- ναστήκα την ψυχική και πνευματική μου ήμερία!...

ΤΖΑΚ ΛΟΝΤΟΝ

ΜΙΚΡΑ ΜΙΚΡΑ

ΠΩΣ ΠΕΘΑΙΝΟΥΝ ΟΙ ΒΑΣΙΛΕΙΣ

Άπ' τους 2.560 βασιλείς και αυτοκράτορες που κυβερνήσανε τον κόσμο ής τό 1905, οι 922 βολοφνηθήκαν, καρατομηθήκα- νε, αυτοκτονήσανε κι' άλλοι σκο- τώθηκαν στον πόλεμο.

ΠΡΟΣΟΧΗ !..

ΜΟΝΟΝ τό «Μπουκέτο» άγοράζει εις άπολύτως Ικανο- ποιητικάς τιμάς παντός είδους παλαιά βιβλία και βι- βλιοθήκας δλοκλήρους, φυλλάδια διάφορα, άκόμη δε και σκόρπια φύλλα παλαιών έφημερίδων και περιοδικών, Ήμερολόγια, Καταμίσια, μονάθια, φωτογραφία Ιστο- ρικών προσώπων και ειδικώς διαφόρων. Άπευθυνθήτε ή γράψατε: Περιοδικόν «Μπουκέτο», Λέκα 7, Άθήνα.